

Ved Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen) er modtaget et Andragende fra Ejerinden af Guldborg Husholdningsskole, Oline Grøn-lund, om Statstilskud.

Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds (Jessen) er modtaget et Andragende fra Invalid, Husejer Lars Hansen, Seestskov pr. Kolding, om Forhøjelse af den ham tillagte Forsørgelse.

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra Gaardejer Anders Chr. Wiuff af Aastorp pr. Kolding til Regering og Rigsdag om et Laan af Statskassen til Afløsning af en hans Ejendom paahvilende Afgift til Frue Kirke i Haderslev.

Disse Andragender ville blive tilstillede det Udvalg, der kommer til at behandle Finanslovforslaget.

Uden for Dagsordenen har Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds Ordet for at forelægge det anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagstillerne (*Wilhelm Lassen*): Det Lovforslag, som jeg sammen med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (Sigurd Berg) har den Ære at indbringe i dette Ting, er ordlydende med det Forslag, som blev vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling i Fjor; der er kun foretaget en lille Rettelse i det, idet Lovens Ikrafttræden er skudt 3 Fjordingaar ud. Jeg anbefaler Forslaget til den samme Velvillie, som blev det til Del i dette Ting i Fjor.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Blem: Ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor vare saa at sige alle Talere enige om at følge Finansministerens Henstilling om at vise større Sparsommelighed end hidtil. Finanslovforslaget blev behandlet med dette Formaal for Øje. Finansudvalget bestræbte sig for, at Udgiftsbudgettet paa indeværende Aars Finanslov

ikke maatte komme til at overstige det foregaaende Finansaars Udgiftsbudget, og for øvrigt haabede man paa bedre Tider, saa at Indtægterne kunde komme til at flyde rigeligere. Disse bedre Tider have dog hidtil ladet vente paa sig, skønt det efter Finansministerens Udtalelser kan ventes snart at ville blive bedre.

Naar man nu ser paa det sidst aflagte Statsregnskab med et Underskud af $9\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og det forelagte Finanslovforslag med et Underskud af $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og man nu af Erfaring ved, at under Finanslovbehandlingen vil dette Underskud blive forøget med mindst 1 Mill. Kr. og maaske mere, og dertil saa kommer Tillægsbevillingsloven, der som Regel kræver 1—2 Mill. Kr., og man saa ser hen til de forelagte Lovforslag: Skattelove, Tiendeloven, Retsreformen for ikke at nævne flere andre, som ville stille store Krav til Statskassen, kan det ikke være andet, end at der, naar vi faa disse Love vedtagne, hvad vi alle ønske, bliver et Underskud, ja endogsaa større, end det sidst aflagte Statsregnskab udviser.

Skønt jeg nu er ganske enig med min ærede Sidemand, den ærede Ordfører for Reformpartiet, naar han i Gaar udtalte, at der ingen Grund var til at være bekymret over vore økonomiske Forhold, da de ere gode og Landets Bæreevne i økonomisk Henseende er god, saa forekommer det mig dog alligevel, at det Spørgsmaal i første Række maa paatrænge sig Lovgivningsmagten: Hvorledes faar man paa bedste Maade Balance i Statshusholdningen? Det kan ske ved at begrænse Udgifterne og ved at faa Indtægterne til at flyde rigeligere enten ved nye Skatter eller ved Laan. Men Spørgsmaalet bliver saa, hvorvidt det er raadeligt, at man søger at sætte en Stopper for de mindre Bevillinger paa Finansloven, som Befolkningen nu en Gang er vant til, og det kan jeg heller ikke tilraade at gøre i for høj Grad, ligesom det heller ikke vil forslaa meget. Det Spørgsmaal paatrænger sig, om Udgifterne til disse Love, som kræve saa store Udgifter, Skattelovene, Tiendeloven og flere, ikke kunde begrænses noget. Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten kan taale saa store Udgifter, har aldrig været saa aktuelt som for Øjeblikket. Jeg skal imidlertid ikke her komme videre ind derpaa.

Naar man ser hen til de indirekte Skatter, Finanslovens § 5, da ere de, som den højtærede Finansminister ogsaa bemærkede, stegne fra 1894—95 til 1898—99.